

переробки (120 тис. тонн на рік), що дозволяє виробляти 14,4 млн. метрів кубічних біогазу в рік, а також дана проблема вирішується компанією «ЗОРГ», де вона заявила про проекти виробництва біогазу з силосу кукурудзи з потужністю 1360 кВт. Виробництво біогазу з переробки силосу і виноградної барди проводиться в м. Вознесенськ Миколаївської області з потужністю 125 кВт.

Аналогічна проблема з вирощування і переробки біоенергетичних культур вирішується і в країнах Європи, зокрема в Німеччині, де в структурі біоенергетичного потенціалу даної країни зернові культури займають 11%, побічні продукти і відходи лісового господарства - 5%, побічні продукти і відходи сільського господарства - 4%, інші відходи органічного походження - 3%.

Таким чином, вирішення проблем більш широкого використання біоенергетики є нагальною необхідністю, а тому пошук джерел виробництва різних видів сировини (біомаси) для відновлювальної енергії є актуальним і важливим в сучасних умовах розвитку економіки.

Список використаних джерел

1. Мусієнко О.Л. Проблеми та умови розвитку біоенергетики в Україні. *Збірник наукових праць ВНАУ*. 2011. № 1. С.53-58.

Балла Інна

канд. екон. наук, асистент

Вольська Ангелія

канд. екон. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ОСНОВНІ МОМЕНТИ

Проведення внутрішнього аудиту є одним із способів підвищення конкурентоспроможності підприємств та покращення ефективності їх діяльності. Він є важливою складовою системи ефективного управління здебільшого у середніх та великих підприємствах.

Служба внутрішнього аудиту захищає керівництво підприємства від помилок, допомагає у виявленні слабких місць та пропонує певні заходи, які допоможуть усунути виявлені недоліки.

Сьогодні проблема запровадження внутрішнього аудиту в Україні є досить актуальною та потребує подальшого дослідження.

Проблематикою організації внутрішнього аудиту на підприємствах займалися та відображали у своїх працях такі видатні вітчизняні вчені, як Білуха Н.Т., Бутинець Ф.Ф., Кулаковська Л.П., Рудницький В.С., Усач Б.Ф. та інші.

Слід зазначити, що дослідженням проблем внутрішнього аудиту присвячено

багато уваги і сьогодні, про що свідчать праці багатьох молодих науковців.

Внутрішній аудит – це організована на підприємстві, діюча в інтересах керівництва та (або) власників і регламентована внутрішніми актами система контролю за дотриманням встановленого порядку ведення бухгалтерського обліку, складання та подання звітності, внутрішнього її аналізу, та надійністю функціонування всієї системи внутрішнього контролю [1].

Основним завданням внутрішнього аудиту є забезпечення ефективності функціонування усіх структурних підрозділів підприємства та захист майнових інтересів його власників.

Рішення про необхідність проведення внутрішнього аудиту та про доцільність створення служби внутрішнього аудиту (чи спеціально призначеного внутрішнього аудитора) на підприємстві приймає його власник або керівник. Саме підпорядкованість керівництву підприємства і є найважливішою ознакою відмінності внутрішнього аудиту від зовнішнього.

Сьогодні в Україні є відносно невелика кількість підприємств, які мають можливість організувати службу внутрішнього аудиту.

В процесі організації внутрішнього аудиту необхідно пам'ятати, що він повинен бути організований на такому рівні, щоб результат діяльності служби внутрішнього аудиту об'єктивно відображав діяльність підрозділу, який перевіряється, а також був доступний для розуміння всім користувачам такої інформації [2].

Таким чином, внутрішній аудит здійснюється у тісній взаємодії з керівництвом підприємства, спеціалістами управлінського апарату та безпосередньо з керівниками структурних підрозділів. Ці посадові особи відповідно беруть участь у процесі аудиторської перевірки та застосовують її результати у своїй діяльності.

Внутрішні аудитори досліджують різні процеси господарської діяльності підприємства, правильність відображення господарських процесів у реєстрах бухгалтерського обліку та відповідність їх звітним формам.

Під час організації процесу внутрішнього аудиту слід пам'ятати, що для перевірки різних об'єктів на підприємстві здійснення внутрішнього аудиту буде включати різні етапи, проте організація процесу внутрішнього аудиту матиме стандартне наповнення:

- планування перевірок, включаючи зустрічі на інших підприємствах;
- накопичення фактів та інформації про діяльність підрозділів;
- вивчення фактичного стану діяльності підрозділів;
- оцінка адекватності системи управління та контролю;
- підготовка підсумкових висновків та рекомендацій (підготовка звіту) [3].

В результаті проведеного аудиту щодо діяльності окремих структур підприємства складається аудиторський висновок.

Після завершення будь-якого виду робіт внутрішній аудитор подає керівництву підприємства аудиторський звіт, у якому зазначено виявлені недоліки або можливі порушення.

Внутрішня аудиторська перевірка вважається завершеною у тому випадку, коли проблеми, порушені у звіті внутрішніх аудиторів, розглянуті керівником підприємства (радою директорів) і видано офіційне розпорядження про прийняття (неприйняття) рекомендацій аудиторів [4].

Особливістю складання та представлення звіту внутрішнім аудитором є те, що,

як правило, звіт у чорновому варіанті попередньо узгоджується (щодо точності викладених фактів і формулювань) з керівником підрозділу, який перевіряється [5].

Таким чином, запровадження системи внутрішнього аудиту та правильна його організація – важлива умова ефективного управління підприємством, адже своєчасне виявлення порушень внутрішніми аудиторами та надання керівництву рекомендацій щодо їх усунення в повній мірі сприятимуть цьому.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф. Ф. Аудит. Житомир : ПП «Рута», 2002. 672 с.
2. Коблянська Г.Ю., Бобошко В.С. Організація внутрішнього аудиту на підприємстві. *Облік і фінанси АПК*. URL : <http://magazine.faaf.org.ua/organizaciya-vnutrishnogo-auditua-na-pidpriemstvi.html> (дата звернення 17.02.2018 р.).
3. Бондаренко Н.М. Теоретичні засади організації внутрішнього аудиту на підприємстві. URL : <http://www.vestnikdnu.com.ua/archive/201263/101-106.html> (дата звернення 17.02.2018 р.).
4. Йовенко І. Проведення внутрішнього аудиту на підприємстві: важливі аспекти. *Методика та практика аудиту*. URL : <https://www.pspaudit.com.ua/files/iovenko.pdf> (дата звернення 17.02.2018 р.).
5. Організаційні аспекти внутрішнього аудиту. URL : http://lubbook.org/book_349_glava_69_82.Organ%D1%96za%D1%81%D1%96jpn%D1%96_aspekt.html (дата звернення 17.02.2018 р.).

Белова Ірина

канд. екон. наук, доцент

Тернопільський національний економічний університет

Тернопіль, Україна

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ВІД ВИТОКІВ ДО СУЧАСНОСТІ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

Еволюція інвентаризації та її завдань проходить довгий час, починаючи із моменту виникнення даного методу обліку й контролю, і триває досі. Протягом всього цього періоду суть, завдання та порядок проведення інвентаризації постійно змінювалися і ускладнювалися разом із розвитком суспільно-економічних відносин у світі, та набирали все більш чіткого окреслення в роботах провідних науковців різних країн.

У Стародавньому Римі облік мав перш за все контрольне значення. Виходячи з цього, його завданням було виявлення збитків, що виникали внаслідок шахрайства або невміння слуг господарів. Єдиним засобом розв'язання цього завдання виступала інвентаризація [1, с.8].

У документах епохи Візантійської імперії зазначалось, що проведення